

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3551

4 PAGINI - 20 BANI

Simbătă 15 octombrie 1960

Cititi

pag. 2-a:

Duminica tineretului

Intr-un sat moldovenesc

Cit de complicat este abecedarul... Ajutorul colegilor din clasele mai mari este de ocea binevenit intotdeauna.

Pregătiri pentru iarnă

De la începutul anului și pînă acum colectivul Fabricii de cărămizi și țigle din Cîmpia Turzii a obținut însemnate succese în muncă. În cele trei trimestre ale anului în curs producția realizată este cu 7 la sută mai mare față de aceeași perioadă a anului trecut.

În prezent, paralel cu desfășurarea producției, în fabrică se fac intense pregătiri pentru desfășurarea în bune condiții a producției și în timpul iernii. În acest scop, au fost deja terminate lucrările de reparație capitală a uscătoriei nr. 2 și de consolidare a uscătoriei nr. 1. Ușile uscătoriei 2, de pildă, au fost echipate cu azbest asigurându-se astfel închiderea lor perfectă. La fel, au fost reparate și curățate canalele pentru transportul gazelor arse de la cuptoare în camerele de uscare.

De curînd, tinerii din brigada condusă de Gheorghe Părăuan, împreună cu muncitorii din atelierul de întreținere, au terminat de instalat o nouă presă modernă și acum lucrează la instalarea altor două.

În cadrul pregătirilor pentru iarnă o atenție deosebită a fost acordată și asigurării procesului de producție cu cantități de materie primă necesare. Pînă în urmă cu câteva zile se așteptau să se pregătească circa 45.000 de tone de argilă marcată.

Azi fier vechi, mine oțel nou. Numeroși tineri de la Uzinele „23 August” din Capitală, participă la acțiunile de colectare a fierului vechi. Foto: S. NICULESCU

DIN FIER VECHI, OTEL NOU!

Pentru a trimite cuptoarelor Martin cantități mai mari de fier vechi, în aceste zile în întreg raionul 23 August din Capitală se organizează numeroase acțiuni tineresci. În primele două săptămîni ale lunii, peste 50 de brigăzi utemiste de muncă patriotică au colectat 91 tone de fier vechi. Din această cantitate 41 tone au fost colectate de pionierii și școlarii. Elevii Școlii medii nr. 38 de exemplu, au colectat 15.000 kg de fier vechi.

În întrecerea pentru „cît mai mult fier vechi colectat”, fiecare brigadă utemistă de muncă patriotică, fiecare tînar, luptă pentru a se situa în frunte.

În aceste zile, în București, numeroase brigăzi utemiste de pionierii și școlarii din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej colectează însemnate cantități de fier vechi. În ultima săptămîna, de exemplu, peste 1.600 de pionierii, elevii, muncitorii și funcționarii au trimis cuptoarelor 32 tone de fier vechi. În timpul lor liber, pionierii de la Școala elementară nr. 169 au colectat 2 tone de fier vechi, iar tinerii de la Uzinele „Armătura” 6 tone.

Brigăzile utemiste de muncă patriotică de la Complexul de lucru Științific, industriale de organizațiile U.T.M., acordă o mare atenție acțiunii patriotice de co-

lectare a fierului vechi. Numai în cursul ultimelor două trimestre ale acestui an, tinerii au trimis oțelărilor patriei o cantitate de aproape 300 tone fier vechi. În această acțiune s-a evidențiat în mod deosebit brigada nr. 10 în frunte cu responsabilul ei Grigore Birzu de la Fabrica de acid azotic, deținătoarea drapelului de brigadă fruntașă în acțiuni de muncă patriotică.

TEODOR LEONTE
tehnician

Mobilizați de organizațiile de bază U.T.M., tinerii din întreprinderile, instituțiile și comunele de pe cuprinsul raionului Pitești încadrați în brigăzi de muncă patriotică, precum și elevii de la școlile din raion, iau parte activă la acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi. În acest an, ei au colectat și predat la I.C.M.T. cantitatea de peste 240 tone de fier vechi. Fruntașii în această acțiune sînt tinerii de la Uzina „Vasile Tudose” din Colibași. Întreprinderea de transporturi, Atelierele și baza tubulară Bascov, precum și cei din comunele Măcești, Bascov și Colibași care au predat organelor I.C.M.T. cantități însemnate de fier vechi.

Tinerii raionului Pitești conținut muncă de colectare a fierului vechi pentru a-și mări rezultatele obținute pînă acum.

ION RIZOIU
corespondent voluntar

Recolta prezentului în hambare — a viitorului sub brazdă!

In proporție de sută la sută

E necesar un și mai mare aport al mecanizatorilor

În dimineața aceasta, brigada lui Ștefan Marin a avut de a face cu recoltarea „misiunii” deosebită. Aceasta de a returna pînă la capăt anul înșirîrilor de toamnă. Acum, cînd soarele e sus, zorul a luat sfîrșit. Privind peste întinderea uniilor, mă a celor 250 de hectare ale țării pe care s-a terminat de înșirîmint grîul de toamnă, utemistul Ștefan Marin se gîndește la recolta anului viitor. Se gîndește că va fi fără îndoială o recoltă bună, doar s-a făcut totul pentru aceasta... Campaniile de toamnă au i-a luat prin surprindere pe colectivitățile din Veznegii, raionul Bacău. Oamenii s-au pregătit să-și întâmpine înăi din vreme Ca trecea zile înainte de a se înceva la recoltatul porumbului, la sediul gospodăriei colective se stabilea pînă la ultimul amînt planul de mîieri, defoliat pe obiective, pe zile, pe ore chiar. Se stabilea care anume brigada va lucra la recoltatul porumbului, care la scosul sticlei, de zahăr și care la înșirîntări. S-au repartizat în raport de necesități fiecarei brigăzi atelelele, vitele de muncă. Într-una din acele zile de pregătire, utemistul Ștefan Marin, secretar al organizației U.T.M. din G.A.C. a fost invitat la organizația de partid, Comunității din gospodărie i-au arătat concret, ce sarcini îi revin organizației U.T.M. în această perioadă. Au discutat despre toate acestea într-o adunare generală U.T.M. deschisă. Au luat hotărîri. În primul rînd au hotărît că nici un tînar să nu lipsească de la lucru în aceste zile de efort colectiv. Au hotărît ca pe tot timpul desfășurării campaniei, ei, tinerii, să fie alături de vîrstnicii acolo unde nevoile o impun: în primele stadii ale hățăliei pentru strîngerea recoltei, pentru pregătirea celei din anul viitor.

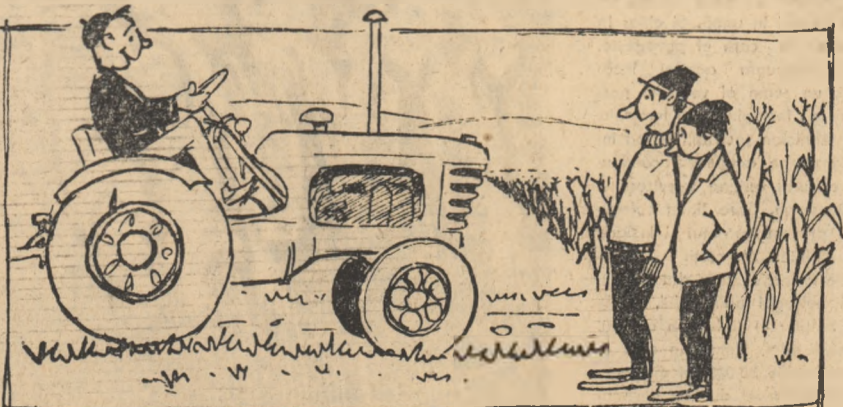
Și în timp ce aratul se apropia de sfîrșit, intrau în stadiul final și celelalte munci, echipa de tineri condusă de utemistul Gheorghe Tutunaru, se îngrijea de schimbarea seminței, de tratarea acesteia, punea la punct atelelele necesare transportării ei pe țara. Și totuși în aceste zile încărcate de sarcini, tinerii au găsit timp nu numai să transporte dar să și descopere toate rezervele de gunoi de grajd. Același a făcut posibil ca pe fiecare hectar al viitoarei bojde de grîu să se împrăștie elite 25 tone îngrășăminte naturale. Examenul brigăzii lui Ștefan Marin a fost trecut cu succes. Întreaga suprafață planificată a fost înșirîmintă la timp. Tot la timp au fost încheiate și celelalte lucrări. Colectivitățile din Veznegii au strîns în pătele recolta celor 700 ha de porumb, au transportat la baza de recepție recolta de pe 25 ha de sticle de zahăr.

Din inițiativa organizației U.T.M. tinerii colectivității au înșirîntat coceni recoltați. Prin urmare, planul a fost îndeplinit în proporție de sută la sută. Dovadă că acolo unde există preocupare, unde există toamnă este primit cu căminul seriozitate, rezultatele sînt dintre cele mai bune. Iar lucrările sînt toate la locul lor: recolta prezentului în pătele, cea a viitorului, sub brazdă. Cam la aceste lucrări se gîndește utemistul Ștefan Marin atunci cînd sfîrșie înșirîmintul grîului. Și poate și la faptul că la acest rezultat îmbucurător, au contribuit din plin și ei, utemistii.

NICOLAE FATU

(Agerpres)

În comuna Valea Seacă, raionul Adjud, din cele 850 de hectare cultivate cu porumb, abia jumătate au fost eliberate pentru înșirîntările de toamnă. Din această cauză, tractoarele trebuie să aștepte, iar înșirîntările întîrzie.

— Ei, nu țîiați coceni? Alci trebuie arat și înșirîntat!
— Păi... Doar al mal arat și toamnă trecută...

Desen: de M. CARANFIL

Tinerii montori: Rizea Nicolae și Bălan Ion de la Uzinele „Clement Gottwald” din Capitală sînt socotii fruntași în secția montaj pentru lucrul lor de bună calitate.

Cum educăm la școlari spiritul de răspundere față de învățătură

Sugestii pentru o discuție care ar putea avea loc în consiliul pedagogic

Încă de pe băncile școlii spiritul de răspundere mi s-a părut a fi trăsătură cea mai prețioasă, din cele mai caracteristice omului nou. O vedeam strălucind în steaua eroului muncii socialiste ca și în succesele obținute de muncitorii în uzine și pe șantiere, sau luminînd pe masa scriitorului ce-și continua munca la ceas tirziu de noapte, sau sporînd incandescenta cuptoarelor din oțelării.

Și atunci cînd în orele de practică pedagogică, contemplam un elev de o șchioabă ostentivă mi mult de cît ceilalți asupra lecției pentru a-și pătrunde rosturile cît mai temeinic, mi se părea că desicifrez contururile acelei umanități a viitorului vrednică de a trăi în socialism.

Este lesne de înțeles că, aflînd că am fost numit la clasa I elementară, m-am gîndit imediat la aceasta ca la o împrejurare favorabilă hotărîrii mele de a sîrui încă de la început asupra educării spiritului de răspundere față de învățătură la micii mei elevi.

Încă înainte de începutul anului școlar am început să mă pregătesc. Mi-am alcătuit cu multă osteneală o mică cuvîntare pe care am sfîlcut-o cu grijă de nenumărate ori. Eram incredînt că ascultînd-o, elevii se vor convinge fără greutate de importanța muncii pe care o vor avea de făcut și de necesitatea răspunderii față de îndeplinirea ei în cele mai bune condiții.

Și lată-mă în clasă, în prima mea oră de predare, înșirînd cu multă convingere argumentele mesteguite prin care căutam să-mi câștig elevii la o muncă plină de răspundere. Eram incredînt că roadele intervenției mele oratorice nu vor întîrzi să se arate.

Și totuși n-a fost așa. Cînd am descoperit că mesteguitele mele argumente rămăseeră oarecum la suprafața conștiinței elevilor, înterul pe care unii dintre ei îl arătaseră școlii în primele zile se refera mai mult la atribuțiile exterioare, vizibile ale calității de elev — la ghiozdan, la uniformă — dar

nu se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

ne se întîlnise încă în cutgutul lor cu convingerea că trebuie să-și facă datoria. Într-o zi mi-am luat înima în dinți și i-am povestit directorului greutățile mele. I-am vorbit despre preocuparea mea pedagogică de a educa la elevii spiritul de răspundere față de învățătură și

lor atît în școală cît și în familie. La vîrstă de 7-8 ani, lipsind posibilitatea de autoapreciere a activității, exigența de sine însuși, care-l determină pe elev să-și elaboreze singur o comportare întemeiată pe răspundere, este necesară alcătuirea unui asemenea sistem de exigență din afară, de către cel ce-l educă pe copil — învățătorul, familia.

MARIA D. — Învățătoare la clasa a II-a: Vreau să relatez și eu procedeele folosite pentru a contribui la formarea spiritului de răspundere față de învățătură.

Elevii mei au primit sarcina de a cere părinților lor să le povestească ce fel de muncă

SEN ALEXANDRU
(Continuare în pag. 3-a)

TELEGRAMĂ

Comitetul Central Executiv al Partidului Socialist din Japonia

TOKIO

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român exprimă sincere condoleanțe Comitetului Central Executiv al Partidului Socialist din Japonia în legătură cu pierderea grea suferită prin asasinarea mîșlească a lui Ineiro Asanuma, președintele partidului, cunoscut om politic, patriot înfăcărat al țării sale, luptător neobosit împotriva reacțiunii, imperialismului, pentru democrație și pace.

Profund indignat de această crimă odioasă, poporul român înferează pe asasinii fasciști și pe sprijinitorii lor și își exprimă solidaritatea cu lupta poporului japonez împotriva imperialismului și a reacțiunii, pentru apărarea intereselor vitale ale țării, pentru democrație, independență națională, pentru pace.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

La Casa memorială „Ilie Pintilie”

Așezată sub coastă, alături cu un pic de meri și peri, se află Casa memorială „Ilie Pintilie”. Te apropii cu sfîșit și cu adînc respect. Venind spre marginea aceasta a Iașului, totul îți amintește de luptă lirică și neînfrîntă a comunistului Ilie Pintilie: Cartierul, care în anii noștri și-a schimbat complet înfășurarea, atelierele unde a muncit și luptat eroul clasei noastre muncitoare, cîminul cultural, în care după-amiaza se adună tineretul, toate îți poartă numele.

Spre casa muzeu, spre această carte de istorie, se îndreaptă în fiecare zi, în colectiv sau individual,

tineri ieșeni. Vin îndrumați de organizațiile U.T.M., pentru că aici găsec un imbold, un îndemn pentru muncă și luptă, o pildă vie pentru viața și comportarea lor.

...Acum în față s-a oprit un autobuz. Din el coboară băieții și fetele de la I.C.E.T. Ghidul utemist Olga Popa, purtîndu-și prin casa memorială la explică:

— Prin fereastra aceasta mică, Ilie Pintilie făcea să dispară materiala de revoluționare, atunci cînd îi asigurau pîtrundea în casă. În camera aceasta sînt expuse documente înfășurînd începuturile mișcării socialis-

te în țara noastră — pagini de luptă, de jeală și glorie. Dincolo, tinerii recunosc tovarășii din conducerea partidului, și alături pe Ilie Pintilie, cu toții la procesul de la Craiova, unde din acuzații, au devenit acuzații ai jefuitorilor și asupritorilor poporului. În mijlocul sălii, macheta turnătoriei în care a lucrat Ilie Pintilie.

Grupul de tineri ascultă. Prin fața ochiilor li se perindă, Lucia Neave, C. Serbeniuc, C. Cherman sînt fruntași unor brigăzi de producție ale tineretului, Fața

C. SLAVIC
(Continuare în pag. 3-a)

Tineretele colectiviste Istina Gheorghe, Marioara Burda, și Lina Grosu de la G.A.C. „1907” din satul Stejaru, regiunea Constanța la culesul viei.

Foto: AGERPRES

DUMINICA TINERETULUI

Intr-un sat moldovenesc

Comuna Cîrja, așezată pe malul Prutului, avind în raza ei câteva bălți bogate în pește, este colectivizată în întregime încă din anul 1957. Dacă în 1952 la inaugurarea ei, gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu” număra doar 21 de familii, iar în așezare ei erau trecute câteva zeci de hectare de pământ, câteva cărute și vite de muncă, fără nici o construcție, astăzi ea are o temelie economică solidă. Cele 700 de familii, care înseamnă de fapt întreaga suflare a comunei Cîrja, muncind umăr la umăr, punind bob lingă bob, lea lingă lea, au reușit să-și făurească o familie mare unită — colectivă — și să sporească belșugul pământului în așa măsură încât să pună temelie unei bogății nevădate: gospodăria din Cîrja are o suprafață de 2.470 ha din care 1960 de ha pământ arabil; are un sector zootehnic în plină dezvoltare. Cîștiguri însemnate le aduce grâdina, pescuitul și altele altele. În gospodărie, muncesc — și acesta este lucrul cel mai semnificativ — oameni harnici, săritori, cu multă tragere de inimă. Și printre aceștia, mulți, foarte mulți tineri. Prin munca lor dirză, neobosită, ei au făcut ca așezarea lor, cîndva un sat prăpădit de flămînzii, să capete chipul satului socialist. Transformările petrecute se pot vedea în traul bun și îndestulat al oamenilor. Toate acestea constituie condițiile materiale care permit desfășurarea unei bogate activități spirituale.

Colectivii cîrjeni au fost aproape în toți anii printre cei dinți din raion care au isprăvit la timp și în bune condiții campaniile agricole. Producțiile destul de mari la hectar obținute în acest an — nu dintre cei mai buni — sînt, în acest sens, grătore. 1.180 kg. grâu și 2.019 kg. porumb la ha. Arăturile și însămînțările de toamnă sînt pe sîrșite; de-acum se îndetalcă cu isprăvirea noilor construcții. La Cîrja întîlnești în aceste zile de toamnă tabloul unei munci la fel de insuflete. Vine iarna. Ori asta presupune pregătiri febrile.

Unde sînt oamenii acela cărora stăpîni le furau roada pământului? Unde o oplina spartă, simbolul sărăciei? S-au dus; toate s-au dus pe pusti. Tinerii din Cîrja trăiesc o altă viață. Apropierea lor de bibliotecă, de scenă de teren de sport, vorbește despre transformarea satului, despre minunatele prafaceri revoluționare care se petrec sub ochii noștri. Și iată cum se intruchipează toate acestea în cronică unei duminici petrecute în comuna Cîrja, așezare de pe malul Prutului.

Acolo unde flutură un steag

S-a trezit devreme Ion Boțu. Din pat a sărit drept la fereastră. Nu mai ploua. Cerul se limpezise de-a binelea. Boțu a răsuflat ușurat. După ploaia de seară, care ținuase într-una pînă după cumpăna nopții, nu mai trăgea nădădea într-o zi frumoasă, cu soare. Și tineretul satului gîndise, pînănuși, pregătise oltă pentru duminică asta! Porni grăbit spre cîmin unde erau înțeleși să se întîlnească toți. Totuși, cînd ajunse în dreptul sediului gospodăriei colective se abătă pe la cei care stăteau la tacla în curte.

— Ce ziceți? O mîi putea oare turna betonul la mozaic? — Astăzi nu! Nisipul e ud. Alături!

Boțu, care nu întrebese de flăcăii mărului (era responsabilul brigăzii întîia de muncă patriotică, și astăzi era programat să lăse cu ea la lucru) se întunecă, între spinoarele lui negre apără o cută. Dar nu făcu doi pași că se și întîlni cu Gheorghe Costandache, secretarul organizației U.T.M.

— Bațule! S-a hotărît! Amin-două brigăzile merg la învățarea școlii. Tragem țigla sus. O stivim acolo! Be poate că și țiglim ceva.

Zis și făcut.

Băieții și fetele din cele două brigăzi utemiste de muncă patriotică se încolontă încă din curtea cîminului. Ieseau acum la muncă voluntară cu aceeași bucurie cu care de atîtea ori porniseră la curățirea izlazului, la plantarea stîlpilor pentru electrificarea comunei, la înălțarea celor 150 tone porumb al colectivei și altele altele. Străbătura satul într-un cîntec de vâltoșie, cu steagul fluturînd în capul coloanei. Din curțile caselor, unele mai vechi, apăsează parca de acoperișul de stuf, altele mai noi, ridicate în ultima vreme, surzătoare, ieseau sătenii și-și însoțeau cu privirile copiilor. Erau obișnuiți să-l vadă mergînd să săvîrșescă o treabă obiștească frumoasă. Ajunseră în partea de jos a comunei, acolo unde se înalță noua școală, și de unde se vedeau strălucind în razele soarelui, ca niște oglinzi, șiragul de bălți de pe malul drept al Prutului.

Ca niște furnici harnice, cei peste o sută de tineri se puseră pe muncă. Fetele se rînduiră pe două șiruri: își treceau țiglele din mîna în mîna, purtîndu-le din curte pînă la scară. Vreo trei băieți, cocoșai pe scară, primeau „ștafeta” și o trimiteau celor din pod; apoi alții, stînd pe acoperiș, o prelucrau cu aceeași îndeminare, pregătind meșterilor materialul pentru lucrul de a doua zi. Va fi o școală pe cîntec: mare, cu ferestre multe și luminoase, cu încăperi spațioase. Și dacă așa arată clădirea, asta se datorește și muncii lor. Au fost prezenți aici la fiecare etapă a construcției. Cine a săpat fundațiile? Cine a cărat nisipul, lemnăria, cimentul, cărămizile? Cine a făcut mortarul? Tinerii Gheorghe Ghimpu, Marin Nicolae, Ruxanda Șelaru, Costică Onose, Emil Roman, Ion Darie, Aurel Balat, Sterica Hîrco, Ion Strătică, Aneta Darie și alții alții, ca ei, purtători ai înșirii de „Brigadier al muncii patriotice”. Prin munca lor castul școlii s-a redus la aproape jumătate.

— Unde-i Strătică? strigă oareva din curte, mirat că nu-l vede tocmai pe acela cunoscut ca fiind cel mai săritor și cel mai vrednic dintre utemiști. El niciodată n-a spus: „nu merg, n-am timp, e greu!” Și-acum unde-i? Nevăzută, Strătică făcea legătura în punctul cel mai greu al acestei benzi transportoare vii: de afară, prin gura podului li se vedeau numai mîinile înalțînd țiglele.

În rapoale de tobe și sunet de trompetă, pe „șantier” sosesc pionierii. Se înșiră frumos, și presedintele unității, Gheorghita Trandafir, prezintă raportul.

— Tovarâși utemiști! Unitatea de pionieri din Cîrja este gata pentru a ajuta brigăzile de muncă patriotică!

(Te cred! Cine o să-nvețe în frumoasa școală de 7 ani, dacă nu ei, acești voinici cu vesele cravate roșii!)

S-a muncit bine, cu spor și cu voinție. N-au trecut nici două ceasuri și toată țigla a fost dusă. Meșteri țiglar! Miime vă puteți apuca de treabă.

(Cînd care știuseră, în bine-rețele lor, părinții flăcăilor și fetelor de azi, să-și dăruiască primele ceasuri ale duminicii, nunciul pentru binele întregii obștii a satului, pentru înfrumusețarea așezării lor?)

Ca pe Stadionul Republicii

Să fi fost orele 14 cînd de pe ulițele satului, picuri de soarelui veneau spre terenul de sport din mijlocul comunei. Se anunța un program sportiv variat. Nu lipsit de numere atractive, ba chiar și de discipline sportive originale. Stai să vezi. Ai fost vreo dată la campionatul republican de atletism? Atunci știi: tocmai cînd începe al treilea tur în proba de 1500 m, vocea cronicului răsună în

Un sut, o pasă, un „oop” și...bură! Ah, parcă am fi în categoria A!

Țiglele trec din mîna-n mîna, școala cea nouă se fi mai repede gata.

diuzoare: liniște vă rog! la înălțime sare cutare... Repede întorci capul; nu? E! În mic, cam așa, în timpuri paralele, s-au desfășurat probele sportive pe terenul din comuna Cîrja, de pe malul Prutului, duminică 9 octombrie a.c.

Să recapitulăm: în mijlocul terenului se desfășura cea de-a 3-a ediție a întîlnirii de fotbal dintre echipele Cîrja și Rîzești (o comună megieșă). De la start s-a dat pieceașă în proba de 100 m. plat băieți. Cei-i drept, nu cu pistolul, ceea ce a făcut ca startul să se ia gresit de două ori, ci cu un lanțon. Cîștigătorul probei? Tînărul colectivist Vasile Chiroșcă, în vîrstă de 17 ani. Pionierul Gheorghita Trandafir îl e necaz că s-a clasat pe locul doi. Cei-i drept, are doar 14 ani. Nu-i nimic, va concura și la alte probe, în două serii aleargă apoi fetele. Ruxanda Șelaru și Neguța Șelaru și-au împărțit victoria. Atenția numeroșilor spectatori se distribuie: plecarea în cursa de 1500 metri, și meciul de fotbal, unde, vai! echipa locală tocmai a ratat o ocazie strălucită de a marca în poarta apărată de Ion Enache, din Rîzești. Iar în vremea asta, senzație pe un stîlp înalt de 10 m. bine unu cu ceard, tamenarii concurenții lardache Șelaru și Ion Chioșca, se dovedesc cei mai buni căță-rători. Proba, destul de originală după cum vedeți, stîrnește hohote de ris, și încurajări frenetice. La ciclism, concurenții se aliniază la start, chiar în pauza meciului de fotbal. Și asta pentru că unul din fotbaliiști, Ion Nichita, ține neapărat să-și spună cuvîntul și la ciclism. Și de fapt s-a clasat primul, urmat de Ion Boțu, cunosștința noastră.

Pe cînd lipsa de eficacitate în fața porții a înaintării echipei locale îi dezamăgea pe spectatorii cîrjeni, în ciuda numeroșilor lăze palpitate care aherneau de la o poartă la alta, — un număr mare de concurenți se întrecuau în aruncarea gre-nadei pe terenul din spectivitate: lăze rezultate: lardache Șelaru, 41 m.; Răducanu Spiridon, 41 m.; iar Gheorghita Trandafir împărtea cu Vasile Zontea, locul trei cu 40 metri.

Dar poate donji să aflați câteva amănunte despre cîștigătorii acestei probe, aceiași care în 15 secunde a fost în vîful stîlpului. Colectivistul lardache Șelaru are 19 ani. Despre el brigada legumărie a gospodăriei are de spus vorbe de laudă, anul acesta a făcut aproape 200 zile muncă și anul n-ur sfîrșit. Dar în lăpostă de sportiv l-au cunoscut și apreciat mult mai mulți: lardache a obținut locul II la proba de trîntă în campionatul regiunii lași din 1959. Fără a se dovedi obosit, Gheorghita Trandafir, ambicios, precum am văzut și vom mai vedea, s-a înscris și la ștafeta pionierilor de 4x100 m. Intrecerea cea mai hazlie a fost însă, neîn-doaie, „fuga în sac”. Făcea să-l vezi pe Ionică Boțu, întinzînd cît putea pasul în sacul strîmt de iută. Șmecherul de Gheorghita Roman și-a scos piciorul print-o gaură a sacului, și-și făcu pasul mai spornic, fapt pentru care, în hohotele de ris ale mulțimii, a fost penalizat.

Cîștigător: Boțu și Vasile Chiroșcă.

La fluierul arbitrului cele două echipe de fotbal se reunesc la centru. Dezolare: sacul alb a rămas al pînă la sfîrșitul meciului. Câpitanii echipelor comentează cu aprinderea jocul.

— Înaintarea noastră a mers slab. Centrul atacant, Muși, n-a colaborat cu extremele, Lăzărescu și Mocanu. Din această cauză jocul a fost îngheșuit pe centru. Dar nici echipa din Rîzești n-a știut să speculeze situația: noi am jucat doar în zece oameni.

Se comentează mult, insufletit, de către toată lumea, cînd după o meci pe Stadionul Republicii. Și ce-i dacă nu-l decit o comună la marginea țării, pe bălțile Prutului? Și aici tinerii muncesc, se bucură de viață, o trăiesc din plin. Încă o dată: în privința însuflețirii se comentează ca pe Stadionul Republicii.

... (Com la vremea aceasta, cînd soarele începe să coboare, încet, înspre bălți și umbrele prind să se alungească, se umpleau, altă dată, circumiile, în care atîția oameni tineri, în putere, își înceau gîndurile amare...)

Cartea cîștigă noi prieteni

7 n bibliotecă țesită de cărți, în jurul unei mese, trei fete și trei băieți, așteaptă cu înfrigurare întrebările membrilor comisiei. Sînt tineri care iubesc slova cîrții și vor să se arate cîm demni de a fi numiți prietenii ei.

Ion Nichita vorbește despre profilul lui Mitrea Cocor, acela care la Malu Surpat a smuls pămînturile din mîinile moșierului și le-a împărțit țănarilor. Enache Bumbu, povestește ce a învățat el de la Pavel Korcașghin iar Neguța Șelaru urmărește destinul lui Anton Filip din momentul sosirii lui la Lespezi. Drept răspuns la întrebarea: „al cîtit ceva din Eminescu?” Maranda Coman, o fetiță vioaie, cu ochii limpezi, începe să recite încetșor:

„Ce te legini cadrule, fără ploaie fără vînt, / Cu crengile la pămînt? / De ce nu m-aș legăna, / Dacă trece vremea mea...”

Bine de tot s-a prezentat Costică Bumbu, un prieten de-a șchioapă, cu ciuf bălai. În fișa lui de cititor, numai în

Privind ogînda fermecată a lui „Rubia 102”

ultimile săptămîni au fost înscrise douăzeci de cărți. Cînd a vorbit despre razeșii răsculați de Tudor Șoimaru, pentru apărarea obștii strămoșești de lăcomia boierului Stroe Orheianu, a omînit cu mindrie că întîmplările sovietice s-au petrecut chiar în preajma acestor pămînturi de pe malul Prutului...

— Boierul Stroe Orheianu, își avea acaturile la Murgeni, a proope de-aci. El i-a obidit și nedreptățit pe cei din neamul Șoimăreștilor, pînă cînd Tudor, răzbinind uciderea tatălui său, Ionășcu, l-a pîlit cu poșul pe boier, trîntindu-l mort deasupra mormîntului părintesc.

Frumos povestește Costică Bumbu întîmplări petrecute pe vremea lui Vodă Tomșa, cu 300 de ani în urmă. Și chiar în clipa în care el povestește, chiar deasupra acestei încăperi, un semn al veacului nostru se instăpînește temeinic. Un tehnician asit din Bîrlad instalează pe acoperișul cîminului cultural antena televizorului.

Duminică. Șase tineri colectivști primesc carnetul și insigne de „Prieten al cîrții”. Gospodăria colectivă le-a dat nu numai belșugul pămîntului, bogăția bălților ei și lumina culturii, a civilizației. Numai în anul acesta, peste 30.000 lei din veniturile colective au fost destinate activității culturale. Cele 24 de costume pentru echipa de dansuri, aparatul de filmat, tele-

vizorul, radioul, pikupul cu discoteca lui, biblioteca cu cele câteva mii de volume, toate au revenit colectivștilor din Cîrja, așa cum tot lor le-au revenit bogățiile ogoarelor, apelor, viilor...

Socialismul și numai socialismul a putut să le făurească un trai omnesc; socialismul și numai el a putut să lărgească nespus orizonturile vieții cîrjenilor.

La cîmin: despre O.N.U., despre Cosmos...

Kică mai era lumea pentru atîția tineri de la țară, altă dată! Duminică, indesebi lumea era atît de mică încît începea toată în cele câteva crîme. În 1960, în lumea lui Ion Boțu și a lui lardache Șelaru, în lumea Filaretei Bugeac și a Fănicăi Roman se cuprînde țara întregă și Pămîntul întreg, cu tot ceea ce frămîntă în zilele noastre țara și Pămîntul. Ei vor să aile vești despre lupta popoarelor pentru dezarmarea generală și totală; vor să știe ce se întîmplă cu uneltirile imperialiste împotriva Republicii Congo; vor să afirme cu putere că, hotărît, colonialismul i-a sunat ceasul. În lumea acestor tineri care trăiesc într-o comună, unde la o margine de țară există, urmărite cu ardore, neștințele despre succesele omului în cucerirea Cosmosului. Vor tinerii țărani să știe ce se întîmplă cu satelitul artificial al Soarelui și cum au suportat Strelka și Belka zborul lor unic în istorie. Și vor să știe (în vreme ce tehnicianul montează antena televizorului lor) care este viitorul televiziunii mondiale, cu programe transmise de pe nave-sateliti...

Nu, acesta nu este poemul unui liric vizionar. Este notația exactă, respectînd strict programul unei duminici, așa cum o petrece tineretul din comuna Cîrja, raionul Murgeni, regiunea Iași. „Jurnalul vorbit” e care a început după-amiaza la cîminul cultural „Nicolae Bălcescu” o dezvoltat în fața mulțimii care umplea pînă la refuz sala devenită neîncăpătoare — două teme: „Însemnătatea actualiei sesiuni a O.N.U.” și „Împlinirea a trei ani de la 4 oct. 1957 — începutul erei cosmice”. Au vorbit doi oameni cu bună pregătire — Nicolae Danose, presedintele statului popular, și Ștefan profesor Constantin Giurcanu. Contemporanii unor evenimente de însemnătate inoalcă, labilă, tinerii din Cîrja au ascultat cu o atenție concentrată „Jurnalul” contemporaneității, manifestîndu-și adeziunea deplină la poziția țării socialiste în problemele dezarmării, păcii și ale științei puse în slujba vieții.

„Ce te legini cadrule, fără ploaie fără vînt, / Cu crengile la pămînt? / De ce nu m-aș legăna, / Dacă trece vremea mea...”

Bine de tot s-a prezentat Costică Bumbu, un prieten de-a șchioapă, cu ciuf bălai. În fișa lui de cititor, numai în

cu loc ca niciodată, Ruxanda Șelaru s-a intruchipat în fata din cîntecul „La ogîndă”, Smărdînca Coman a rostit fără să se năruce strofa cu bucluc.

— În continuare, tovarâși, va evia filmul românesc „Alo, ați greșit numărul 1”

Coriști, recitatori, dansatori

Corina mai lăse căteva marginea scenei cîte o palmă de loc, prin care se întrezărea fotografia celor care erau mai sus în programul artistic. Se semne că, deși mai cîntăseră de atîtea ori în fața comunei, surorile Maria și Aneta Tăbăoaru tot mai aveau emoții; recitatoarea Dița Coman repeta și ea murmurînd

Mîndru port, mîndre fete și cîntec.

versul la care se temea să nu se încurca: Iar Fănică Roman, cea mai bună dansatoare a echipei, îl arăta unei parteneri o mișcare mai grea din dansul „Mărunțica”. Numai Gheorghita Trandafir, în fruntea celorlalți pionieri, era liniștit și privea senin, întorcînd în toate părțile capul tuns chîlug. Și doar pionierii aveau să deschidă programul serii.

Cu mult haz, cu cîntec bine țiclute pe melodii sălătorețe brigada „Pricindeilor” se rîlu cu țeneșii la învățură, chîlulugii, cu minutorii țicului și „brăfăncii” de... nasturi.

Local pionierilor l-au luat coriștii, recitatorii, dansatorii. Un program artistic făcut anume să incite și vîzul și auzul spectatorilor; un program în care înfălcărea tineretii și măiestria interpretării s-au contopit ca să creeze bunăvoia cîrjenilor. Strășnic mai băteau în podele, ba fetele, ba flăcăii, ba împreună, jucînd „Ghimpele”, „Șirba cu strigături”, „Joița” și „Clobănașul”. Boțu juca mai

„Cînd se gîndești că stîlpul e alunecos rău...”

cu loc ca niciodată, Ruxanda Șelaru s-a intruchipat în fata din cîntecul „La ogîndă”, Smărdînca Coman a rostit fără să se năruce strofa cu bucluc.

— În continuare, tovarâși, va evia filmul românesc „Alo, ați greșit numărul 1”

Cînd știi cu ce să începi

Bun. În vreme ce tinerii și vîrstnici, spectatori și artiști amatori, urmăresc peripețiile îndrăgostitului student la conservator, hai să vedem cum a fost pregătită această duminică.

Să nu vă închipuiți că în viața culturală a tineretului din Cîrja, ziua de 9 octombrie a fost un eveniment neobișnuit. Cîrjenii au avut mereu asemenea manifestări culturale-sportive, de masă, care îmbină acțiuni instructive cu distracție și jocurile de tot felul. Programul a fost stabilit de către organizația U.T.M., avînd sprijinul permanent al organizației de partid. A fost un program alcătuit pînă în cele mai mici amănunte în așa fel încît a prevăzută de la bun început, ce urma să se petreacă în fiecare ceas al duminicii.

O datorat socialismului.

V. CABULEA
ȘT. IUȘES

Foto: N. STELORIAN

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Vizitele delegației sovietice

După vizitele făcute în diferite localități din țară, membrii delegației sovietice de oameni de cultură, care participă la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice s-au întors în Capitală.

Vineri după-amiază, N. N. Meseșev, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romine, prim-vicepreședinte al Societății unionale pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice, conducătorul delegației, a făcut o vizită la sediul Societății pentru răspândirea științei și culturii, unde a avut o întrevedere cu membrii ai prezidiului Consiliului de conducere al S.R.S.C.

A. A. Mihailov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Observatorului astronomic de la Pulkovo, a ținut la Casa oamenilor de știință o conferință despre succesele științei sovietice în domeniul cosmotehnicii.

Prof. dr. E. A. Vasiliukova, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romine, director al Institutului unional de endocrinologie experimentală, a făcut o vizită la Consiliul național al femeilor, unde a fost primită de tov. Maria Rosetti, președinta Consiliului național al femeilor și de membre ale secretariatului.

(Agerpres)

Alte manifestări

In Capitală și în țară continuă manifestările consacrate Lunii prieteniei romino-sovietice.

In aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală, a avut loc vineri seara un simpozion cu tema „Extinderea automatizării în industria sovietică, expresie a tehnicii moderne”. Au vorbit acad. Grigore Moisil și ing. Tudor Tănăsescu, membru corespondent al Academiei R.P. Romine.

La Casa de cultură a tineretului din raionul Gh. Gheorghiu-Dej a avut loc conferința intitulată „U.R.S.S. pe primul loc la Olimpiada de la Roma”.

In regiunea Ploiești, circa 100.000 de oameni au muncit din întreprinderi, școlile petroliere, rafinării și de la sae au participat în aceste zile la numeroase manifestări consacrate Lunii marii prietenii. La Ploiești, Tirgoviște, Buzău, Mizil, au avut loc simpozion și conferințe având ca temă „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură”. Scriitori români despre Uniunea Sovietică”, „Lenin și revoluția” etc. Caravanele întreprinderii cinematografice regionale prezintă la sae cicluri de filme sovietice.

In orașul și regiunea Iași, Consiliul regional A.R.L.U.S. în colaborare cu secția de învățământ și cultură a statului popular regional a organizat, pentru elevii școlilor medii, un concurs cu temele „Figuri de comuniști în literatura sovietică” și „Noutăți în literatura literară sovietică”. In orașele Birlad și Husi au fost organizate expoziții volante cu temele „Invățământul, bun al maselor de oameni sovietici” și „Pictura clasică rusă”. La cinematograful „Maxim

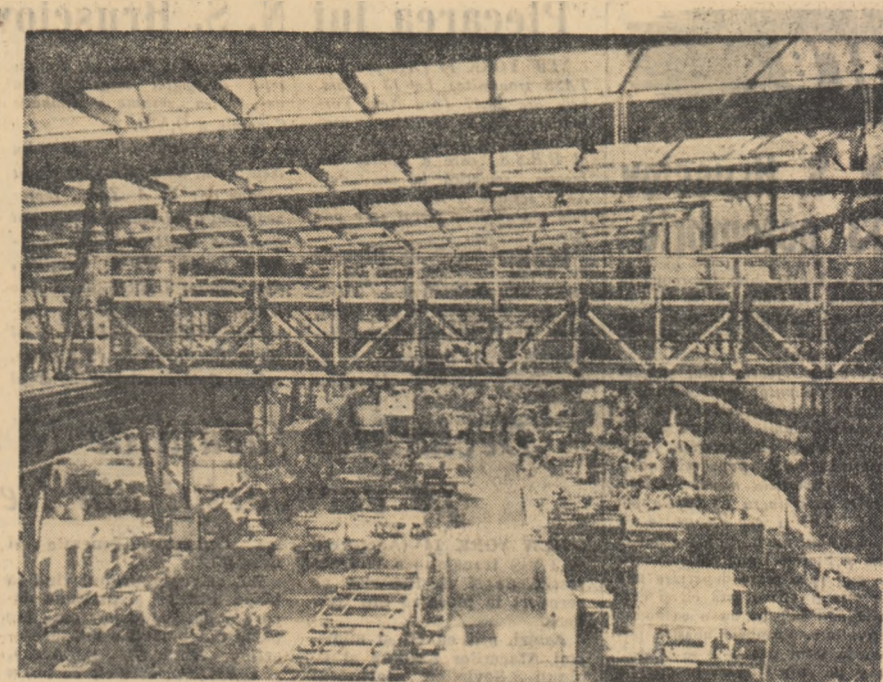
Primirea la Consiliul de Miniștri a membrilor delegației sovietice invitate în Republica Populară Romină cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice

Vineri 14 octombrie 1960, tovarășul Alexandru Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, a primit la Consiliul de Miniștri pe membrii delegației sovietice invitate în țara noastră pentru a participa la manifestările organizate în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice.

Din delegație fac parte: Nikolai Nikolaevici Meseșev, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romine, prim-vicepreședinte al Societății unionale pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice, candidat în științe juridice, conducătorul delegației; prof. dr. Ecaterina Alek. sevrna Vasiliukova, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romine, director al Institutului unional de endocrinologie experimentală; Aleksandr Aleksandrovici Mihailov, membru corespondent al Academiei de Științe a Uniunii Sovietice, doctor în științe astronomice, directorul Observatorului Pulkovo, președintele comitetului de astronautică; Ivan Ivanovici Merjavin, maestru petroliș din R.S.S.A. Tătară.

La primire au luat parte tovarășii Paul Niculescu Mizil, membru al C.C. al P.M.R. și Ion Moraru, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Uzinele „Electroputere” — sint una de din numeroasele uzine create de regimul de democrat-popular. Fotoreportajul nostru a surprins pe peiculă una din secțiile uzinelor — bobinejul, dotată cu utilaj modern.

Primirea ambasadorului Republicii Socialiste Cehoslovace de către ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Vineri 14 octombrie a.c. ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romine, Avram Bucuș, a primit în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.S. Cehoslovace la București, Jaroslav Sykora, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

INFORMAȚII

Între 8 și 15 octombrie, un grup de delegați din Austria, Franța, Italia, Olanda, R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, R. P. Iugoslavia, Suedia, Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică, țări membre ale Comitetului de Energie Electrică din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a O.N.U., împreună cu Pierre Svetle, directorul Diviziei de Energie Electrică a Comisiei Economice pentru Europa a O.N.U., au făcut o călătorie de studii în țara noastră, la invitația Ministerului Industriilor Grele.

La începutul călătoriei, oaspeții au fost primiți de tov. Nicolae Gheorghiu, adjunct al ministrului Industriilor Grele, care le-a făcut o prezentare a realizărilor obținute în țara noastră în domeniul electricității și a perspectivelor de dezvoltare a industriei noastre energetice în următorii 15 ani. Apoi, participanții la călătoria de studii, însoțiți de reprezentanți ai conducerii Ministerului Industriilor Grele și de specialiști, au vizitat o serie de centrale electrice și întreprinderi industriale.

Vineri seara, cu ocazia încheierii călătoriei de studii, Ministerul Industriilor Grele, a oferit, în sălănele Hotelului Athene Palace, o masă în cinstea participanților.

Vineri la amiază s-au încheiat lucrările simpozionului asupra afaziei (tulburărilor de vorbire) organizat de Academia R. P. Romine — Institutul de neurologie „I. P. Pavlov”, în colaborare cu Academia de Științe medicale a U.R.S.S. — Institutul de neurologie și Audiologia de științe a R. P. Polone — Comitetul pentru studii tulburărilor de vorbire.

La invitația Institutului de cercetări pentru cultura populară și a Ministerului Agriculturii, a sosit în Capitală prof. dr. A. Bradolini, director adjunct al stațiunii de cercetări de cultura populară din Bergamo (Italia), împreună cu G. Santini, cercetător la aceeași stațiune.

Vineri dimineață a părăsit Capitala o delegație a Comitetului Național Român pentru Consiliul Internațional al Muzicii care va participa la lucrările celei de a VIII-a Adunări Generale și ale Congresului anual al Consiliului Internațional al Muzicii, ce vor

Închinarea Ordinului „Steaua Republicii Populare Romine” clasă I tovarășului Mihail Roșianu

Vineri la amiază, la Președintele Marii Adunări Naționale, a avut loc solemnitatea închinării Ordinului „Steaua Republicii Populare Romine” clasă I tovarășului Mihail Roșianu, membru al C.C. al P.M.R., ambasadorul R. P. Romine în R. P. Bulgaria, distins pentru îndelungată activitate în mișcarea muncitorească și pentru contribuția adusă la opera de construire a socialismului, cu prilejul împlinirii a 60 de ani.

La solemnitate au luat parte tovarășii Ion Gheorghie Maurer, Emil Bodnăraș, Alexandru Moghioros, Janca Fazekas, Gheorghie Stoica, Avram Bucuș, membrii al C.C. al P.M.R., activiști de partid și de stat.

După citirea decretului de decorare, tovarășul Ion Gheorghie Maurer, președintele Președintelui Marii Adunări Naționale, a închinat tovarășului Mihail Roșianu înalta distincție.

Cei prezenți l-au felicitat călduros pe tovarășul Mihail Roșianu, pentru înalta distincție primită.

(Agerpres)

Au redus prețul de cost al locuințelor

Din cele peste 1.800 de apartamente terminate și date anul acesta în folosință în orașele și centrele muncitorești din regiunea Hunedoara, o parte însemnată au fost finanțate cu investiții din fondul întreprinderii. La Hunedoara și Călan, unde se ridică noi orașe muncitorești și în centrele Teluc, Ghelar și Simeria, au fost cheltuiți anul acesta din fondul întreprinderii, pentru construcție de locuințe, peste 12 milioane lei.

Străduindu-se să gospodărească cât mai bine aceste fonduri, constructorii de locuințe au întreprins o serie de acțiuni ca: reducerea pierderilor planificate la materialele de construcție, mecanizarea anumitor lucrări, organizarea lucrului în lanț după metode înaintate și altele. Ca urmare, pe marile șantiere de locuințe de la Hunedoara și Călan, prețul de cost al locuințelor terminate anul acesta a fost redus, față de dezvolt, cu aproximativ 1.000 lei pe apartament.

(Agerpres)

Record în forajul de adâncime

Pentru sporirea rezervelor de petrol din cadrul Trusului de foraj Pitești extind forajul la mare adâncime. Până în prezent, eu au săpat numeroase sonde la adâncimi de 2.500 și de peste 3.000 metri. Brigada condusă de Constantin Stan de exemplu, de la Întreprinderea de foraj Basov a săpat o sondă la adâncime de 3.560 m față de tuba colană intermediară. În februarul acestui an economii materiale tubular și alte materiale în valoare de peste 1 milion lei. Acest record în forajul de adâncime a stăruit interesul petroliștilor din alte școli din țară. Pentru a spori viteza de lucru la săparea sondelor petroliștii din această regiune extind forajul cu turbina. De la începutul anului și până în prezent ei au forat cu turbina 16.320 m. Datorită creșterii vitezei comerciale și reducerii consumului specific de materiale, Trusul de foraj Pitești a realizat în primele opt luni ale acestui an economii pește plan în valoare de 7.611.000 lei.

(Agerpres)

La Casa memorială „Ilie Pintilie”

(Urmare din pag. 1)

ferie pe care o trăiesc?

Și cind Gh. Moșnegu, secretarul organizației U.T.M., se apleacă în fața cărții istorice plină de înălțăminte care-i va ajuta să devină mai harnic, mai curajos, mai ferm în lupta cu greutățile, hotărâți să se ridice prin activitatea lor de zi cu zi la înălțimea cerințelor epocii noastre socialiste, pentru care și-au jertfit viața cei mai buni fii ai poporului nostru.

Visita s-a terminat. Tinerii părăsesc casa-muzeu și se îndreaptă

Cum educăm la școlari spiritul de răspundere față de învățătură

(Urmare din pag. 1-a)

că îndeplinesc în producție și în activitatea lor, le sînt necesare cunoștințele căpătate la școală pentru a-și îndeplini în bune condiții sarcinile profesionale. Ei bine, am fost uimiți de rezultatele obținute. Plini de mîndrie pentru realizările părinților lor, copiii au povestit atît de multe despre munca acestora că au zînd evocate cele mai felurite meserii, și se părea că ascultî un adevărat poem al creației omenești. Înfașăți în cuvinte simple, adeseori stîngace, strungurii, topitorii, forjorii, țesătorii, chimistii, soferii, medicii, constructorii, se adunaseră parcă în clasă pentru a le oferi copiilor, prin exemplul vieții lor, o reprezentare cît mai sugestivă a muncii în toată vastitatea și măreția ei. Și atunci cînd am întrebat: dar elevii din clasa noastră cum muncesc, răspunsul a venit firesc: elevii învață! Aceasta este munca lor.

Dar și mai folositoare obiectivului pe care-l urmăream au fost relațiile copiilor cu privire la felul în care cunoștințele primite în școală contribuie la reușita muncii părinților lor. Aceștia le-au înfașățat copiilor diferite aspecte din munca lor în care cunoștințele căpătate în școală le-au fost strict necesare. Ei au înțeles mai bine legătura dintre muncă și învățătură, atît de necesară formării sentimentului de răspundere.

MIHAI V. — instructor superior de pionieri: Pentru a îndeplini scopul propus este necesar să orientăm cît mai mult activitatea elevilor spre colectiv. Numat scoțindu-i munca o părticică din munca întregului colectiv al clasei, își pot forma elevii simțul de răspundere față de învăță-

tură. De acesa, în aprecierea realizărilor și lipsurilor la învățătură, trebuie să antrenăm întregul colectiv, să formăm în clasă o opinie publică activă și eficientă. Să nu confundăm simțul de răspundere cu ambiția pedetășă pe care din păcate unii părinți o cultivă la copiii lor.

DAN R. — învățător la cl. a IV-a: Intr-adevăr, organizația de pionieri dă un ajutor deosebit de prețios pentru realizarea obiectivului pedagogic pe care-l discutăm aci prin contribuția sa la educarea elevilor în spiritul moraliste, comuniste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar. Iată un aspect interesant observat la elevii din clasa a IV-a. Majoritatea lor purtători ai cravatei roșii. Dacă îl întrebam în clasa I sau a II-a de ce trebuie să se străduie, să învețe bine, ei răspundeau de obicei: „ca să se bucură mămica și tătucul și să mă laude” sau „ca să-mi dea o bicicletă” sau „pentru că așa ne-a spus tovarășa învățătoare”, „pentru că și frațele meu învață bine”. După cum vedeți, motivele se referă la situații concrete, restrînsce, care exprimau experiența lui de viață personală.

Dar din acest an școlar constat la elevii mei alt fel de motivații: cele cu caracter de datorie socială. Pionierii mei au motivat necesitatea de a fi elevi frunțași prin obligația de a-și îndeplini legămîntul pionieresc, prin datoria față de Republica Populară Romină și Partidul Muncitoresc Romine.

IOANA T. — învățătoare la clasa I. Noi, educatorii, avem pentru munca de educație comunistă a elevilor, și mai ales a celor mici, un aliat prețios desrse care nu s-a vorbit atît: imaginația lor. Se cunoaște atenția pe care o acordă copiii povestirilor, poeziilor, cîntecelor, plăcerii care care desenează. Eu m-am gîndit că, mai ales la clasele mici, pregătirea unui copiii pe plan activ prin material cu caracter literar și ilustrativ va ajuta formarea unei atitudinii juste față de învățătură. Dorind să-i fac pe elevii mei să înțeleagă faptul că învățătură este o muncă, am pregătut încă de la începutul anului școlar mici poezii și povești pe această temă. Intr-una din aceste povești este înfașățat un școlar din clasa I care se pregătește să-și facă primele lecții din viața lui. Alina desigur, pe această temă, a vădit că este oarecum populează micul său Univers, vechii tovarășii de joacă: frățiorul, pisicuța, A-zorel, o vrăbuiță, jucării felurite și alți vizitatori asemănători. Unii vizitatori, neînțelegînd noua situație socială a prietenului lor îi propun să se joace, ca pe vremuri. Ei îl îmbrăie cu tot felul de jucării, dar noul școlar refuză, explicîndu-le că acum a început și el să muncească așa cum face părinții lui. Unul din cei de față îl ironizează, ce muncă poate face un copil atît de mic? Poate scoate cărbune din pămînt, clădește case, produce vreau lucru folositor omului? Școlarul nu-și pierde

însă cumpătul răspunzînd că învățătura este munca lui și că el învață tocmai pentru a putea facei mai tirziu tot ce este necesar oamenilor.

Cei de față sînt foarte impresionati. Ei răspundesc în lumea jucărilor, animalelor și florilor vestea că micul lor prieten a început să muncească. Ei se leagă să-l ajute pe școlar să învețe cît mai bine.

Dirigințele clasei a V-a: Pentru clasele mai mari se poate folosi cu bune rezultate convorbirea etică.

De obicei, pornim de la un fapt concret oferit de analiza săptămînală a muncii, de viața de zi cu zi a clasei sau de comportarea copilului în familie. Eu mă mulțumesc să pun problema în discuție. Restul fac elevii acuzînd în discuție aspecte din experiența lor personală. Apoi tragem concluzia care este aproape întotdeauna urmată de rezultate practice. Asemenea convorbiri am dedicat și problemei discutate aci.

Directorul adjunct: Una din aceste convorbiri la care am asistat și eu a fost dedicată luptei împotriva mediocrității. Socotesc această inițiativă deosebit de interesantă. După părerea mea, mediocritatea este o pledică, adeseori greu de ărnit, în calea educării spiritului de răspundere. Există încă destui elevi care se mulțumesc să obțină note de trecere, deși ar putea obține note bune.

Încredința de adevărul vechiului dicton care spune că „rîzînd se întreprăte obiectivitate”, noi am chemat în ajutor satira și umorul. Pionierii din școala noastră au organizat o adunare tematică intitulată „În țara lui cinci și șase”. Folosind culepte, scenele, monologhe, cîntee satirice ei au adus în fața opiniei publice pe acei elevi care se mulțumesc să se mențină la suprafață, înfîșînd în apele stătute ale mediocrității. Severitatea pe care preadolescenții știu să o pună în aprecierile lor a dat aci bune rezultate iar risul s-a dovedit un aliat prețios.

INSTRUCTORUL SUPERIOR DE PIONIERI: Tot ca o contribuție la lupta împotriva mediocrității trebuie amintit numărul tematic al gazetei de perete intitulat „Ce vei răspunde Partidului?”. Pornind de la tema „Dacă Partidul te va întreba cum îți răspundeți, pionieri ai alcătuit un adevărat bilanț al activității lor. Discuțiile purtate în detașamente cu privire la acest număr s-au dovedit deosebit de prețioase.

Procesul-verbal al ședinței cercului pedagogic este desigur mai întins. Eu mă opresc aci. Am înțeles cauzele greutăților întâmpinate, dar mai ales am aflat că nu eram deloc singurul pedagog preocupat de educarea spiritului de răspundere la elevi. În toate școlile patriei noastre pedagogii educă oameni ai viitorului care vor putea oricînd să răspundă cu conștiința datoriei împlinite, atunci cînd Republica și Partidul îi vor întreba cum și-au îndeplinit datoria.

Tinerii Constantin Dușulescu și Gheorghie Rodu, operatori principali la secția de evaporare a Fabricii de țanajă „Argeșul”, din Pitești, în momentul predării și respectiv preluării schimbului.

O scenă din film.

„Departate de patrie”

După cum ne informează genericul, filmul a fost realizat după romanul lui Iurii Dold-Mihalik „Luppi și de unul singur”. Titlul romanului atrage atenția asupra situației deosebite de primejdioase în care se află eroul principal — locotenentul Anton Goncarenko, streruat sub numele de Henrik von Goldring în mijlocul conducătorilor unor unități ale armatei naziste. Goncarenko-Goldring se află într-adevăr singur între ofițerii fasciști dar el nu este izolat tocmai fiindcă știe să se sprijine pe populațiile asuprite din teritoriile ocupate de hitleristi, își cîștigă repede încrederea oamenilor simpli. Deosebit de interesantă este — legat de aceasta — evoluția personajului Monica, o tânără patriotă care ajută partizanilor în activitatea lor. La început, Monica îl urăște pe Henrik, vîzînd în el unul din cotropitorii țării ei. Purtarea omească, plină de căldură a acestui ofițer „fascist” atît de deosebit de colegii lui, topește însă gheața din inima fetei. Cunoscuta acțiivă sovietică Zinaida Kirienko (pe care am mai văzut-o în „Pe Donul liniștit”, „Poemul mării”, „Soarta unui om”, „Cotoșana hoată”) gradează de minune transformările care se petrec în sufletul Monicăi, oglîndindu-le pe fața ei. Obrazul fetei acestei este în prezenta lui Henrik von Goldring de o imobilitate forțată, pentru că pe parcurs, să se destîndă fără a revire însă să camufleze unele trezări încrîncinate. Sînt atipela cînd Monica

se revoltă. În puritatea ei, împotriva pornirilor de simpatie față de omul pe care-l socotește vrăjmas. Mai tirziu, ea își lasă ochii să-i zîmbească încrederea lui Henrik deoarece a priceput că el nu e un criminal mirșan ca fasciștii, iar în clipa cînd își dă seama, fără a ști precis despre ce este vorba, că Goldring acționează în felul său: împotriva nazismului, își dă frîu liber sentimentului, renunscîndu-și ei, și dîndu-i și tinărului ofițer să înțeleagă, că-l iubeste. Fîind urmărită, Monica juge cu o bicicletă dar

cu exactitate la întrebările lor, uimindu-i cu amănuntele caracteristice și precise pe care li le servește. Atunci cînd naștită pun la cale fel de fel de provocări spre a-l varifica, Goldring, vigilenț, urmîrîndu-i cu teacuitate țînta, nu se demată ci acționează ca un „fascist” convins, cîruind de gloanțe un agent al gestapoului care s-a dat drept spion englez.

Goncarenko-Goldring are o urd nestînată împotriva fascismului, a modului de viață hitleriat și a descompunerii morale a ofițerilor din rîndul

Cronica filmului

Wehrmachtului dar, în același timp, știe — în interesul misiunii sale — să se preface la ei a fi adept al acestor moravuri și știe să întoarcă armele fasciste chiar împotriva fasciștilor, profitînd de intrigile și rivalitățile dintre unii funcționari nazisti, corupșidu-i pe alții ș.a.m.d. Cu totul alta este atitudinea lui față de oamenii simpli, față de poporul împilat. Pe un oasteș german îl salvează de o moarte sigură și astfel își face un prieten care-l va ajuta a-l deose. Eliberază partizanii pe care are misiunea să-l ucidă și aceasta îi atrage simpatia și sprînjul populației locale. Pe cînd de uman se poartă el cu oamenii de rînd, cu cei explotați și batjocoriti, pe așit de necruțător este față de hitleristi și cozile lor de topor. Cînd află că șeful gestapou-

lui, Gartner, îl bănuiește, nu mai stă pe gînduri, și-i pune o bombă la mîna ce-i era rezervată la restaurant, iar atunci cînd perfulul Sangel îl încaleste, îl împușcă fără remușcări, conștient că a răbunit astfel moartea a mii de oameni nevinovați.

În felul acesta reușește Goncarenko să intre în posesia planurilor unei uzine secrete de armament și, cucerind încrederea lui Edward Strong — un savant forțat de naștită să muncească pentru ei — află cum poate fi distrusă această uzină. Datele culese sînt transmise printr-o rețea bine pusă la punct comandamentului sovietic, și avioia bombardază stăvilorul ceea ce are drept urmare înundarea și nimicirea uzinei. Armele aducătoare de moarte nu vor mai seceră soldații care luptă pentru eliberarea popoarelor.

Roul lui Goncarenko-Goldring este interpretat de actorul Vadim Medvedev care a jucat și în trilogia „Cărbunul” după romanul cu același nume de Alezxi Tolstol. Medvedev se dovedește a fi un actor cu resurse variate care face pe deplin față cerințelor specifice ale genului filmelor de aventuri. Momentele cheie, acțiunile spectaculoase ca și subtilele scene de încordare psihologică, Medvedev le interpretază cu spontaneitate și elan — cucurior. Și acesta este unul din motivele care fac ca filmul să se bucură de un mare succes, mai ales în rîndul tinerilor spectatori.

B. DUMITRESCU

INCEPÎND DE AZI
la
CINEMATOGRAFUL
Patria

O PRODUȚIE A STUDIULUI
„LENFILM”

**pamînt
destăleat**

după romanul cu același titlu
de Mihail Șolohov
cu
PIOTR CERNOV, EVGHENIA MATVEEV, LIUDMILA HITAIEVA, PIOTR GIEBOV, FEODOR SAMKOV

Scenariul : Iurii Lukin
F. Sahmagonov
Regia : A. Ivanov
Imaginea : V. Fastovici
Muzica : O. Karavaliuk

